

Til nr. 9

Det foreslås at ophæve ejendomsskatteovens § 23 A, stk. 5, 2. pkt. Ifølge denne bestemmelse kan finansministeren fastsætte det vederlag, kommunerne skal erlægge til vurderingsrådene for foretagelse af fordelinger i tilfælde, hvor en ejendom kun er delvis dækningsafgiftspligtig efter ejendomsskatteovens § 23 A.

Vederlag for disse fordelinger er imidlertid afskaffet pr. 1. januar 1982 i medfør af punkt 7 i Skattedepartementets cirkulære af 16. marts 1982.

Til § 2

Lovforslagets § 2 går ud på at ophæve §§ 1–3 i lov om udskrivning af skat til amtskommunen. Disse regler indeholder bestemmelserne om det såkaldte amtskommunale ligningsforhold, det vil sige forholdet mellem de beløb, amtsrådene skal udskrive som indkomstskat og grundskyld som led i vedtagelsen af årsbudgettet.

Bestemmelserne går – let forenklet – ud på, at halvdelen af de budgetterede skatteindtægter skal udskrives som indkomstskat og den anden halvdel som grundskyld, dog således at grundskyldpromillen højst kan udgøre 20.

Fra og med skatteåret 1972–73 nåede alle amtskommuner op på lovens maksimumpromille på 20; og den amtskommunale grundskyldpromille var dermed reelt fikseret på denne sats.

Fra og med 1978 har forholdet dog været det, at den amtskommunale grundskyldpromille har været fastsat ved særlige love. Disse har omfattet bestemt angivne skatteår, og reglen om en maksimal amtskommunal grundskyldpromille på 20 i lov om udskrivning af skat til amtskommunen er derfor ikke blevet ophævet i forbindelse med vedtagelsen af disse særlige love. Senest er det fastsat i den kommunale ejendomsskatteovs § 5, at den amtskommunale grundskyld for skatteårene 1991–1993 skal udskrives med 10 promille af den afgiftspligtige grundværdi, jf. lov nr. 303 af 16. maj 1990.

I det foreliggende lovforslags § 1, nr. 5, er det foreslået, at der fra og med skatteåret 1994 gives amtsrådene adgang til selv at fastsætte den amtskommunale grundskyldpromille inden for en overgrænse på 10.

Som en konsekvens heraf foreslås det at ophæve reglerne om fastsættelsen af den amtskommunale grundskyldpromille i lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

Loven vil efter en sådan ændring alene indeholde regler om udskrivning af indkomstskat til amtskom-

munen, og lovens titel foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 3

Det foreslås at ændre det afsnit i § 23 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, der fastlægger, hvorledes det amtskommunale beskatningsgrundlag opgøres. Beskatningsgrundlaget anvendes i lovens ordning for udligning af forskelle i beskatningsgrundlag mellem amtskommuner.

Ved indregning af grundskyld ved udligning af beskatningsgrundlag gælder der i dag forskellige regler på henholdsvis det kommunale og det amtskommunale område. I den kommunale ordning indgår 7,5 pct. af de afgiftspligtige grundværdier i den enkelte kommunes beskatningsgrundlag, mens man i den amtskommunale ordning dividerer den enkelte amtskommunes grundskyldprovenu med udskrivningsprocenten, og det fremkomne beløb indgår i beskatningsgrundlaget. Forskellen skyldes, at kommunerne selv kan fastsætte grundskyldpromillen i et interval mellem 6 og 24, mens den amtskommunale hidtil har været fastsat ved lov.

Ved § 3 i det foreliggende lovforslag foreslås det, at der – i lighed med hvad der gælder med hensyn til det kommunale beskatningsgrundlag – skal indregnes 7,5 pct. af de afgiftspligtige grundværdier ved opgørelsen af det amtskommunale beskatningsgrundlag.

Dette forslag skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvorved der fra og med skatteåret 1994 gives amtsrådene adgang til selv at fastsætte grundskyldpromillen inden for en overgrænse på 10.

Til § 4

Denne bestemmelse vedrører administrationen af lovforslagets § 1, nr. 1, om afskaffelse af grundskylden for erhvervsejendomme.

I denne forbindelse vil der kunne foretages en maskinel udsøgning af de ejendomme, for hvilke de nye regler må antages at få betydning. På basis heraf vil vurderingsrådet kunne afgøre, om der er tale om erhvervsejendomme, for hvilke ejendomsbeskatningen skal lempes, og for de ejendomme, der kun delvis anvendes til erhverv, foretage fordeling af grundværdi på den erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige del af ejendommen. Vurderingsrådets afgørelse og fordelinger kan påklages til skyldrådet inden for en klagefrist på 4 uger og eventuelt videre til Landsskatretten efter de almindelige regler i vurderingsloven og skattestyrelsesloven.